

O viață de câine

De Tibi Ezri

Câine ciobănesc german – unul dintre cei mai inteligenți câini

<https://www.pikist.com/free-photo-sfqgm/hu>

Povestirea mea este dedicată vieții unor câini, dar pe ici pe colo voi aminti și de pisici, ființe mult mai enigmatice și mai independente.

Pe vremea comunismului, în România circula un banc: Un câine și o pisică se întâlnesc la granița dintre România și URSS. Pisica îl întreabă pe câine: "Păi, tu de ce vrei să fugi la ruși?" "Că acolo e viață de câine", răspunde câinele. "Iar tu, pisico, de ce vrei să fugi din România?" "Că aici se trage mârta de coadă", a răspuns pisica.

Este aproape de necrezut câte rase și hibrizi de câini a creat omul. Poate cea mai mare diversitate de fizionomie, mărime și formă din lumea animalelor, întrecută poate doar de diversitatea păsărilor și a peștilor. Și mai sunt și câinii sălbatici din savanele africane, din junglele indiene, câinii dingo și câinii sălbățiți. Se consideră că în lume există peste 250 de rase de câini.

<https://www.rd.com/article/how-many-dog-breeds-in-the-world/>

Ca să nu mai vorbim de mulțimea de hibridi. Este foarte greu de evaluat inteligența la animale, dar câinii sunt considerați printre primele zece dintre cele mai inteligente animale, împreună cu corbii, cimpanzeii, gorilele, elefanții, delfinii, porcii, caracatițele, papagalii și ratonii.

<https://www.thoughtco.com/most-intelligent-animals-4157712>

În copilăria mea, foarte puțini orășeni își puteau permite să țină câini acasă, mulți câini erau vagabonzi și aveau într-adevăr "o viață de câine", așa cum se înțelegea în acele vremuri, adică erau veșnic înfometăți, murdari și prigonți. Cu timpul însă oamenii s-au mai înstărit. De câte ori ies pe stradă în Israel - presupun că și în România -, oamenii își plimbă unul sau chiar mai mulți câini. Ba chiar s-a dezvoltat mult medicina veterinară și au apărut profesii noi legate de câini, cum ar fi *Dog watchers* - păzitori de câini (la pisici există *Cat sitters*), coafori de câini, pedicuriști de câini etc. Unii evrei americani reformiști, cam țărăniști la cap, fac procesiuni de "*Bar Mitzva*" la câini. Bine că nu le fac și circumcizie... Noi nici în România și nici în Israel nu aveam și încă nu avem câini. La Marghita o aveam doar pe pisica **Pimpi**, vagaboandă ca orice pisică adevărată, care prindea șoareci cu nemiluita, fiindcă din ăștia nu lipseau în jurul casei vechi unde locuiam. Pimpi era o pisică deșteaptă: noaptea dormea afară, dar dimineața, când i se făcea foame sau sete, ca s-o lăsăm în casă, bătea de trei ori cu lăbuța în geamul bucătăriei noastre. Din păcate, moartea lui Pimpi a fost una tragică: s-a sinucis. Odată, când am plecat cu toții în vacanță la Borsec, o căutam ca s-o scoatem în curte pentru cele zece zile de concediu cât eram plecați. Însă nu am găsit-o. La întoarcere am găsit-o moartă sub un dulap. În memoria ei, pe pisica unuia dintre fiii noștri au chemat-o tot Pimpi și despre ea am să mai scriu mai încolo. Dar să revin la subiectul principal al articolului, câinii.

Primul meu contact cu un câine a fost unul neplăcut. Când l-am dus pe unul dintre băieții noștri la grădiniță în Rehovot, javra educatoarei m-a mușcat de picior. Era tocmai în ziua când trebuia să dau un examen, pe care din fericire l-am trecut. *Cinofobia* (în limba greacă *cyno* înseamnă câine și *phobia* înseamnă frică) mi-a trecut atunci când l-am cunoscut pe **Hector**, Huskyul Siberian al unui coleg și prieten originar din România -

Israel. Era un câine frumos, blând, cu ochii negri *exquisite* (rafinat) și o privire inteligentă. După spusele stăpânului, frații lui aveau ochii albaștri verzui. Probabil că Hector se adaptase regiunilor cu popoare semite. Avea o grijă oarbă, fără compromisuri, pentru fetița prietenului meu. Într-o bună zi, bolnav fiind de gastroenterită, m-am trezit că cineva mă lingea pe picioare – era Hector. A doua zi mi-a trecut boala. A murit de cancer,

Hector păzind bebelușul familiei

eutanasiat, în brațele stăpânului, la vârsta de 13 ani (echivalent cu aproximativ 91 de ani la ființele umane).

Apoi l-am întâlnit tot la Houston pe **Goody** von... (numele de familie a stăpânului), un câine de rasa *basset hound*, care pe vremuri era folosit la vânatul de iepuri. Exista o iubire ascunsă, dar adâncă între stăpân și Goody. Însă după spusele stăpânului, prietenul meu din România – Israel – Houston - New York, Goody nu era prea inteligent, iar când făcea murdărie sau făcea vreo boacăna și stăpânul se enerva pe el, îi spunea pe românește "Mă Boule!". Goody avea probleme anatomo-fiziologice, printre care erau o statură mică și o greutate mare, ceea ce cauza faptul că în mod inevitabil Goody ștergea parchetul cu testicolele. În schimb avea o ureche muzicală și o voce de aur. Cânta perfect cântecul "*Happy Birthday to you*" prin "hau hau hau hau hau hau". Dacă nu ar fi fost câine, aș fi spus că a moștenit aptitudinile muzicale ale stăpânului său, care cântă minunat la pian, vioară și chitară.

Goody avea întotdeauna o privire de melancolie blegoasă, căci avea un competitor la cucerirea inimii stăpânului. Mă refer la cotoiul pe nume **Oswald**, care însă i-a cauzat stăpânului neplăceri, cel puțin de două ori: prima oară, când l-a urcat pe avion și o stewardesă l-a întrebat cum o cheamă pe pisică, iar la auzul numelui Oswald, stewardesa a albit, făcând imediat asociația cu ucigașul lui Kennedy, Lee Oswald. Al doilea incident s-a întâmplat la Houston după moartea tragică a lui Oswald, călcat de o mașină în fața casei. Era deja seara târziu, când prietenul meu s-a decis să-l îngroape în mod respectabil într-o grădină din fața casei. La un moment dat, a fost încolțit de doi polițiști, din ăia pe care îi vezi câteodată la TV, care mai întâi trag cu pistolul și numai după aia își cer scuze. Văzându-l pe prieten săpând, polițiștii l-au întrebat "Pe cine ai îngropat domnule?". "Pe Oswald", a replicat prietenul pe un ton glumeț, întinzându-și mâna spre buzunarul pantalonului după o batistă, ca să-și șteargă nădușelile. "Păzea!", zise polițaiul conștiincios, scoțând pistolul încărcat din toc, crezând că prietenul umblă în buzunare după un pistol. Dar din fericire, până la urmă totul s-a terminat fără vărsare de sânge, că altfel n-aș mai avea un prieten la New York. Lui Oswald l-a succedat **Joe**, cotoiul negru, care încerca tot timpul să abuzeze sexual de Goody, deși amândoi erau masculi. Goody a trăit 11 ani.

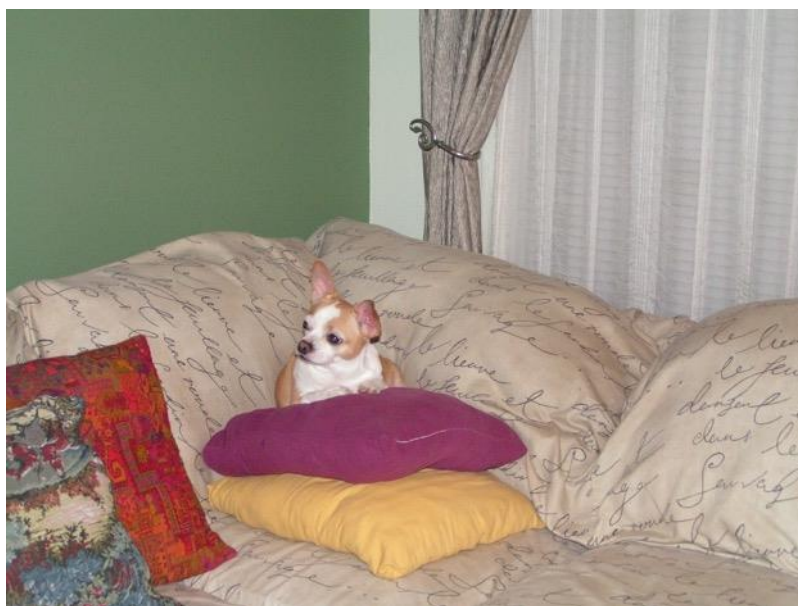

Goody și Joe

Cronologic vorbind, următorul câine pe care l-am cunoscut și l-am simpatizat a fost **Bronco**, cățelul de rasă *chihuahua* (există și o regiune cu același nume în Mexic), care aparținea unor prieteni de-ai noștri din România - Houston. Bronco era un tip nervos și lătra mult, fiindcă avea un puternic instinct de ași apăra teritoriul și pe stăpânii lui, dar când te cunoștea, simțea că te iubește. Deși traducerea cuvântului *bronco* în spaniolă înseamnă "dur, sălbatic", în realitate, Bronco era un cățel mic, care se speria ușor și putea fi drăgăstos, când simțea că este iubit. Acasă, Bronco era obișnuit să urineze în scutece și era foarte iubit de stăpânii săi. Bronco a trăit 13 ani și șapte luni.

Bronco păzește casa

Bronco se odihnește

Ultimii câini (și pisici) care au intrat în viața mea (spun asta, fiindcă soția mea este foarte neutrală, când este vorba de câini și de pisici, deși pe Bronco l-a iubit), au fost cei ai copiilor și nepoților noștri. Mama (z"l) soției mele adora câinii încă din copilărie. Iat-o ca fetiță de doi ani la Sovata în 1927, lângă un câine de vânătoare danez.

Sovata 1927

Dacă pe Hector și pe Bronco îi consideram câini foarte deștepți, apoi **Oscar**, cățelul de rasă Shih tzu al fiului nostru mai mare era culmea prostiei. Pe deasupra era și coprofag. Obișnuia să plece brambura de-acasă, până ce odată nu l-au mai găsit.

Oscar

L-a urmat nu demult **Bell**, căreia soția îi spune **Frumușica**. Ea este de rasă *malteză*, mult mai deșteaptă decât Oscar și se luptă pentru drepturile altor animale, mai precis o enervează când Pimpi bea din apa peștilor, temându-se că Pimpi va înghiți și peștii. Dar Bell nu știe că pisica Pimpi face treaba asta de ani de zile, fără să înghită peștii, că doar dacă peștii nu vor mai exista, cine va mai secreta mineralele care o atrag pe Pimpi atât de mult, încât ea bea zilnic din apa peștilor.

Iată-o pe Pimpi în acțiune:

<https://youtu.be/CxfqguIMzVs>

Pimpi și peștișorii

Bell

Kitty este căteaua fiului nostru mezin, care a numit-o așa, pentru că are urechile ca de pisică. Kitty este foarte jucăușă și iubitoare și îi place mult să mănânce resturile de pui fierți de către soția mea. De când mezinul este cu prietena lui, i s-a alăturat lui Kitty și câinele **Charlie** și pisica oarbă **Lilly** care reușește să facă totul instinctiv, chiar dacă e oarbă din naștere. În zilele astea, mezinul se mută cu prietena, iar Kitty trece printr-o criză sufletească grea, trebuind să se despartă de **Pluto**, câinele vecinilor. Drept compensație, în zilele mutării, Kitty a fost luată la un pesion de câini unde au întâmpinat-o cu o înghețată de crenvurști.

Kitty înfulecând o înghețată de crenvurști

Nou veniți în familie: câinele Charlie și pisica oarbă Lilly

Nou veniți în familie, Charlie și Lilly sunt aproape totdeauna împreună, probabil fiindcă Charlie și-a luat rolul de tată sau frate mai mare, ca să-o ajute pe pisica Lilly care este oarbă.

Câinii, considerați drept cei mai buni prieteni ai omului, înțeleg emoțiile omului, față de care își pot exprima empatia, și învață și limbajele simbolice (semne, comenzi). Unele rase de câini, înțeleg între 165 și 1022 de cuvinte. Printre câinii care învață cel mai repede comenzile umane este cel prezentat în prima ilustrație – câinele ciobănesc german (*German shepherd*). Am urmărit la Duna TV serialul austriac-italian-canadian *Inspector Rex* în care rolul principal l-a jucat Rex, un câine ciobănesc german foarte inteligent și comic.

<https://www.thoughtco.com/most-intelligent-animals-4157712>

<https://www.amazon.com/Inspector-Rex-English-subtitled/dp/B01J9FUCRM>

În final atașez un documentar subtitrat în limba română despre zgarda electronică de dresaj - *electronic training collar*.

<https://www.youtube.com/watch?v=bE9Y455kefk>

Mulți își consideră câinele, și pe drept cuvânt, un membru de familie. De aceea, ei fac tot posibilul să le creeze o adevărată viață **bună** de câine!